

Anna Kufel-Dzierzgowska

Niechmirów, gm. Burzenin, woj. sieradzkie. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 10, 63-64

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

bransoletę, szpile, kółko, a także wyroby z krzemienia: trójkątny grocik i pileczki.

Cmentarzysko datowane jest na IV-V EB i należy do grupy środkowo-śląskiej.

NADOLE, gm.Gniewino
woj.gdańskie

patrz
okres halsztacki

NAWINO, gm.Białogard
woj.koszalińskie
Stanowisko 6

patrz
okres wpływów rzymskich

NIEBOROWA, gm.Sawin
woj.chelmskie

patrz
paleolit i mezolit

NIECHMIROW, gm.Burzenin
woj.sieradzkie
Stanowisko 2

Muzeum Okręgowe
w Sieradzu

Badania prowadziła mgr Anna Kufel-Dzierzgowska.
Finansował WKZ w Sieradzu. Szósty sezon badań.
Cmentarzysko popielnicowe z IV-V okresu epoki brązu,
grupa środkowopolska kultury lużyckiej.

Cmentarzysko położone jest na terenie zalesionej wydmy, na lewym brzegu Oleśnicy, około 500 m na południowy-zachód od mostu, na drodze do Małej Wsi.

Przekopano 100 m² odsłaniając 36 grobów ciałopalnych. Wszystkie przykryte były brukiem kamiennym, częściowo zniszczonym. Między kamieniami bruku leżało dużo ułamków ceramiki oraz grzechotka gliniana.

Prawie wszystkie groby zawierały popielnice z przystawkami /od jednej do czterech, tylko w grobie 193 było ich sześć, a w grobie 162 jednaście/. W wielu grobach znajdowały się także ozdoby brązowe /w 10 znaleziono 18 brązów/.

Ceramika datuje odkryty fragment cmentarzyska na koniec V okresu epoki brązu. Jest to jak dotąd najmłodsza część cmentarzyska. Wśród

naczyń przeważają duże wazy o czernionej powierzchni, baniastym brzuścu i lekko stożkowatej szyjce. Dolne partie naczyń są schropowane i obmazywane palcami. Niektóre wazy ozdobiono żłobkiem lub guzami u nasady szyjki. Poza tym występowały także żółtawe garnki jajowate o powierzchni obmazywanej palcami. Zabytki brązowe - to przede wszystkim druciane spiralki i kółeczka. Z grobu 173 pochodzą ułamki /częściowo nadtopione/ bransolety brązowej. Na szczególną uwagę zasługuje szpila z grobu 166. Jest to okaz o długości 16 cm, z kielichowatą główką. Swym kształtem nawiązuje do form trzcinięckich, choć została znaleziona w grobie z V okresu epoki brązu.

NIEWIADOMA, gm. Sabanie
woj. siedleckie

patrz
wczesne średniowiecze

NOWA CEREKWIA, gm. Kietrz
woj. opolskie

Muzeum Archeologiczne
we Wrocławiu

Badania prowadziła mgr Emilia Kunawicz. Finansowała RSP Nowa Cerekwia. Trzeci sezon badań. Osada wielokulturowa z epoki brązu.

Badaniami objęto tereny pod przyszłą zabudowę, położone na przeciwległych krańcach bazy, co pozwoliło ustalić czy jest to jedna czy dwie osady. Badania wykazały, że część południowa bazy łącznie ze skarpą jest zajęta przez relikty osady z wczesnej epoki brązu. Część północna jest zajęta przez osadę kultury łużyckiej. Przebadano łącznie 32,5 ara i 82 obiekty. Założono wykopy o numerach XII do XV.

W części południowej założone były dwa wykopy nr XIII i XV o obszarze 16,5 ara. Wystąpiły w przeważającej części obiekty gospodarcze. Na wykopie nr XV jeden prawdopodobnie mieszkalny. Na wykopie nr XIII odkryto trzy bardzo duże jamy, na dnie których znaleziono szkielety jeleni. Są to prawdopodobnie pochówki rytualne. Materiał zabytkowy z obydwu wykopów: narzędzia kościane oraz fragmenty ceramiki wykazują przynależność do kultur wczesnobrązowych m.in. późnej fazy kultury unietyckiej, kultury otomańskiej oraz nowocerekwiańskiej.

W części północnej bazy założone były wykopy nr XII i XIV, tworząc zwartą płaszczyznę 16 arów. Wystąpiły tu obiekty gospodarcze, dwie półziemianki oraz dwa groby szkieletowe ludzkie. Wśród obiektów gospodarczych odkryto trzy jamy odpadowe, prawdopodobnie obróbki rogu i kości.